

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของ เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีทัศนคติสารการทัศนในคาน รูปเล่ม ราคา ภาพการ์ตูน คอลัมน์ ประโยชน์และการใช้ภาษา เพื่อเป็นแนวทางใหม่ เกี่ยวข้องในการอ่านและพัฒนาการ การอ่านของ เด็กโตตระหนักในความตองการของ เด็กนักเรียน เหล่านี้ ตลอดจนผู้ที่มี หน้าที่ เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตนิตยสารการทัศนโตตระหนักในสำคัญขง นิตยสารการทัศนคณอานระดับ ยาวชน เพื่อมุ่ง เสนอการทัศนในแนวทางที่จะ เป็นประโยชน์ แก่ผู้อ่านต่อไป

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ คือ การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ของโรงเรียนรัฐบาล เขตกรง เทพมหานครคณิตยสารการทัศน โดยกลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นประมปีที่ 3 และปีที่ 6 ทั้งชายและหญิงจำนวน 300 คน จาก โรงเรียนอนุบาลสามเสน โรงเรียนวัดพลับพลาชัย โรงเรียนวัดมหาบุศย์ โรงเรียน พิบูลอุปถัมภ์ และโรงเรียนวัดหนึ่ง ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้มีที่ตั้งกระจายอยู่ใน เขตต่าง ๆ ของกรง เทพมหานคร ส่วนนิตยสารการทัศนที่ศึกษา ได้แก่ นิตยสารการทัศนที่ออกจำหน่าย เป็นรายเดือน หรือรายปักษ์ ในเล่มประกอบควย เนื้อหาหลาย ๆ คาน แต่ เน้นเรื่อง บันเทิง เป็นส่วนใหญ่จำนวน 9 รายชื่อ ได้แก่ การ์ตูนมหาสนุก ชัยพฤษการทัศน ทุกตา เบบี เพื่อนการ์ตูน เพื่อนรัก ยาวชน รักยิ้ม และ หนูจ๋า เก็บตัวอย่าง เพื่อการวิจัย จากฉบับที่พิมพ์จำหน่ายในปี 2525 และชวง เวลาแจกแบบสอบถาม เพื่อเก็บขอมูลการวิจัย กำหนดใน เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2526

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ ดังนี้

1. ประเภทของการคืนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชายฉาน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาชายฉานการคืน เรื่องตลกมากที่สุด จำนวนนักเรียนที่ชฉานมี 71.3% หรือ 214 คน และประเภทการคืนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาไมชฉานมากที่สุด คือ เรื่องเกี่ยวกับเด็ก มีจำนวนนักเรียนไมชฉาน 203 คน หรือ 69.3%

2. ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาคณิศรการคืนในคานต่าง ๆ ดังนี้

2.1 คานรูปเล่ม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาเกินกว่า 50% มีความเห็นวาคณิศรการคืนมีขนาดเลมพอเหมาะ 6 รายชอ คือ การคืนมหาสนก ตลกตา เบบ เยาวชน รักยม และ หนจา ซึ่งมีขนาดเลม 10.5" x 8.0" ส่วนคณิศรการคืนที่นักเรียนเห็นวาคานเลมใหญ่เกินไป ไคแก ชยพฤษการคืน (42.7%) เพื่อนการคืน (49.0%) และ เพื่อนรัก (47.3%) สาคับความหนาของคณิศรการคืน นักเรียน 60% ชอคณิศรการคืนที่มีจำนวนหนา 50-55 หนา ซึ่งไคแก การคืนมหาสนก ชยพฤษการคืน ตลกตา เบบ เพื่อนการคืน เพื่อนรัก และ หนจา

2.2 คานราคา

นักเรียนชั้นประถมศึกษาเกินกว่า 60% เห็นวาคณิศรการคืน 6 รายชอมีราคาเหมาะสม คือ ไมถกหรือแพงเกินไป ราคาเฉลี่ยเลมละ 5 บาท คณิศรการคืนเหล่านี้ ไคแก การคืนมหาสนก ตลกตา เบบ เยาวชน รักยม และ หนจา และคณิศรการคืนที่นักเรียนเกินกว่า 50% จะยังคงชออยแมมีราคาแพงขึ้น ไคแก การคืนมหาสนก เบบ เยาวชน และ หนจา

2.3 งานภาพการ์ตูน

นักเรียนชั้นประถมศึกษา 50% เห็นว่าภาพการ์ตูนใน หนูजा สวยที่สุด และ 25% เห็นว่าภาพการ์ตูนใน รักยิ้ม ไม่สวยมากที่สุด นักเรียนส่วนมากพอใจในภาพการ์ตูนของนิตยสารการ์ตูนอื่น ๆ ในระดับปานกลาง มีนักเรียนเกินกว่า 50% พยายามดูภาพการ์ตูน 5 รายชื่อ คือ การ์ตูนมหาสนุก ตุ๊กตา เพื่อนการ์ตูน เยาวชน และ หนูजा เกี่ยวกับภาพการ์ตูนซ้ำชั้นนั้น นักเรียนถึง 73% พยายามดู การ์ตูนมหาสนุก เพราะเป็นภาพการ์ตูนซ้ำชั้นที่ "คงายและรูเรื่องดี" และภาพหน้าปกของนิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเกินกว่า 50% ติความีสีและภาพสวยงาม ไ้แก่ การ์ตูนมหาสนุก ชัยพลกษการ์ตูน ตุ๊กตา เบบี เพื่อนการ์ตูน และ เพื่อนรัก สำหรับลักษณะภาพหน้าปกที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบที่สุด 64.3% ไ้แก่ ภาพปกที่เป็นภาพการ์ตูนธรรมดาใน การ์ตูนมหาสนุก

2.4 งานคอลัมน์

ในการอ่านนิตยสารการ์ตูนแต่ละครั้ง มีนักเรียนไม่ถึง 30% อ่านเนื้อหาหมดทั้งเล่ม นักเรียนส่วนมาก 30-40% เลือกอ่านแต่ที่ตนชอบ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกินกว่า 50% ติความีจำนวนคอลัมน์ในนิตยสารการ์ตูน 7 รายชื่อ มีจำนวนหน้าเหมาะสมแล้ว นิตยสารการ์ตูนเหล่านั้น ไ้แก่ การ์ตูนมหาสนุก ชัยพลกษการ์ตูน ตุ๊กตา เบบี เพื่อนการ์ตูน รักยิ้ม และ หนูजा จำนวนคอลัมน์ที่เหมาะสม ไ้แก่ 18-20 คอลัมน์ มีนักเรียนเกินกว่า 50% เช่นกัน คงการใ้ นิตยสารการ์ตูน 4 รายชื่อ ลงพิมพ์การ์ตูนซ้ำชั้นมาก ๆ คือ การ์ตูนมหาสนุก เบบี รักยิ้ม และ หนูजा เกี่ยวกับเกมส์ต่าง ๆ ในนิตยสารการ์ตูน (การตอบภาพ ระบายสี ตอบปัญหา แคงตัวตุ๊กตา หรือเกมส์ประคิษฐ์ต่าง ๆ) มีนักเรียน 50%-60% ชอบมากในนิตยสารการ์ตูน 4 รายชื่อ คือ การ์ตูนมหาสนุก ตุ๊กตา เบบี และ หนูजा สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมในนิตยสารการ์ตูน (การคิคคอสวนตัวกับนิตยสารการ์ตูนนั้น ๆ เช่น ถาปัญหา ตอบปัญหา มิตรสัมพันธ์ ขอเพลง) มีนักเรียนไม่ถึง 20% ยอมรับว่าเคยปฏิบัติเสมอ ๆ แต่นักเรียนกว่า 50% ไ้แก่ เคยคิดแต่ยังไม่เคยปฏิบัติ เมื่ออ่านนิตยสารการ์ตูนจบเล่มแล้ว นักเรียนถึง 60% พยายามดู การ์ตูนมหาสนุก มาก แต่ขณะเดียวกัน นอกเหนือจาก การ์ตูนมหาสนุก แล้ว นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเกินกว่า 60% เห็นว่าจัดทำได้ดี ไ้แก่ ชัยพลกษการ์ตูน เบบี และ หนูजा

2.5 ค่านประโยชน์

นักเรียนชั้นประถมศึกษา 50%–59% เห็นว่านิยสารการ์ตูน 6 รายชื่อมีประโยชน์ปานกลาง นิยสารการ์ตูนเหล่านั้น ได้แก่ การ์ตูนมหาสนุก, ตลกตา เมบี, เพื่อนการ์ตูน, รักยิ้ม และ หนजा สำหรับนิยสารการ์ตูนที่นักเรียนคิดว่ามีประโยชน์มากที่สุด ควอัคราสวนรอยสูงสศ 49% ได้แก่ ชัยพฤษการ์ตูน ส่วนนิยสารการ์ตูนที่นักเรียนคิดว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด ควอัคราสวนรอยสูงสศ 17% ได้แก่ รักยิ้ม

2.6 ค่านการไ้ภาษา

นักเรียนชั้นประถมศึกษากว่า 70% เห็นว่า การ์ตูนมหาสนุก ไ้ภาษาง่าย เข้าใจเรื่องใดก็ ส่วน 16.7% เห็นว่า ชัยพฤษการ์ตูน ไ้ภาษายากแก่การ เข้าใจ จำนวนนักเรียนที่เหลอมีความเห็นในระดับปานกลางที่ว่า นิยสารการ์ตูนอื่น ๆ นอกจากนั้น ไ้ภาษาง่าย แดขางครั้งไม่เข้าใจเรื่อง เกี่ยวกับการไ้คำพคในนิยสารการ์ตูน นักเรียน 43%–57% เห็นว่านิยสารการ์ตูนทั้งหมดมีคำพคหายบาย เล็กน้อย และ เล่มที่นักเรียน 49.7% เห็นว่าไ้คำพคสภาพมากที่สุด ได้แก่ เพื่อนการ์ตูน และนักเรียนที่เห็นว่า รักยิ้ม ไ้คำพคหายบาย ม้อัคราสวนรอยสูงสศ 12%

นอกเหนือจากทรศนะทั้ง 6 คานขางศน ในการวิเคราะห์ขอมลยังได้ทราบ ความคคเห็นที่เป็นผลพลอยได้ถึงสา เหตุและรายชอนนิยสารการ์ตูนที่นักเรียนชอบที่สุด ซึ่ง จากจำนวนนักเรียนที่เป็นกลมตัวอยางประชากร 300 คน มีนักเรียน 57 คน หรือ 19.0% เลือกรชอบ ชัยพฤษการ์ตูน มากที่สุด และ เหตุผลที่นักเรียนชอบอ่านนิยสารการ์ตูนมากที่สุด ได้แก่ ในเล่มนิยสารการ์ตูนมีการศนตลก เพลลคเพลลน อานสนกและเขาใจงาย โดยมีนักเรียนสูงสศ 79 คน หรือ 26.3% คคเชนนี้ ส่วนขอควรแกไขในนิยสารการ์ตูนนั้น นักเรียนเห็นว่า การวาครูปการ์ตูนควรมีการปรบปรนงแกไขเป็นอันดับแรก และจำนวนคอถมนควรแกไข เป็นอันดับรองลงมา

3. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศและชั้น เรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในนิตยสารการ์ตูนคานตาง ๆ ปรากฏผลดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในนิตยสารการ์ตูนในคานรูปเล่ม ราคา ภาพการ์ตูน คอลัมน์ ประโยชน์และการใช้ภาษา

ผู้วิจัยได้ทดสอบค่าความถี่ระหว่างกลุ่มนักเรียนต่าง เพศและกลุ่มนักเรียนที่มีความพอใจต่างระดับกันต่อรูปเล่ม ราคา ภาพการ์ตูน คอลัมน์ ประโยชน์ และการใช้ภาษาของ นิตยสารการ์ตูน ไคคาโคสแควร์ 1.94, 0.00, 0.02, 0.01, 0.56 และ 0.12 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่ตาราง df 1 และนัยสำคัญที่ .01 ทั้งสิ้น สรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานตาง ๆ ดังกล่าว ของนิตยสารการ์ตูน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานงานวิจัยนี้

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ชั้นต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในนิตยสารการ์ตูนคานตาง ๆ ปรากฏผลดังนี้

ผู้วิจัยได้ทดสอบค่าความถี่ระหว่างกลุ่มนักเรียนต่างชั้นและกลุ่มนักเรียนที่มีความพอใจต่างระดับกันต่อรูปเล่ม ราคา ภาพการ์ตูน คอลัมน์ ประโยชน์ และการใช้ภาษาของ นิตยสารการ์ตูน ไคคาโคสแควร์ 1.10, 0.00, 0.00, 0.59, 5.41 และ 0.01 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่ตาราง df 1 และนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทั้งสิ้น สรุปได้ว่า ชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานตาง ๆ ของนิตยสารการ์ตูน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานงานวิจัยนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ของข้อ 3 นี้ คำนึงกับสมมุติฐานงานวิจัยที่ว่า "เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีความพอใจต่อนิตยสารการ์ตูนคานตางกันตาม เพศและชั้น เรียน "

อภิปรายผล

1. ประเภทของการ์ตูนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบอ่าน

ผลการวิจัย เกี่ยวกับประเภทของการ์ตูนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบอ่าน พบว่า การ์ตูนตลกขำขัน เป็นประเภทที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด โดยมีเรื่องตลกขำขัน เคนโลคโณ

อยู่ในลำดับรองลงมา ซึ่งตรงกับงานวิจัยในอดีตของสวนิช ศรีสง่า ที่พบว่า ความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่อยู่ในระดับมาก คือ การ์ตูนซ้ำชั้นตกลงทั่วไป¹ และใกล้เคียงกับงานของลาวรรณ โฉมเฉลา ที่ว่า นักเรียนชั้น ป.6 ชอบเรื่องตลกขบขันมากที่สุด² จากผลสรุปที่เป็นเช่นนั้นเท่ากับแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่อ่านเพื่อความบันเทิงและสนองจินตนาการของตนเองมากกว่าเหตุผลอื่น ทั้งนี้ที่ปรากฏและยอมรับในงานเขียนเกี่ยวกับการทำหนังสือสำหรับเด็กถึงความสนใจในการอ่านของเด็กวัยต่าง ๆ ว่า เด็กวัย 6-8 ซึ่งเป็นช่วง ป.1-ป.3 เมื่อเริ่มอ่านหนังสือแยกฉานขึ้น จะเริ่มอ่านเรื่องตลกขบขัน และสำหรับเด็กที่อ่านหนังสือเก่งจะอ่านเรื่องตลกซ้ำชั้น เข้าใจไคมากขึ้น³ และเกี่ยวกับลักษณะภาพที่เด็กชอบ วิริยะ สิริสิงห สรุปไว้ว่า เด็กอายุ 9 และ 10 ปี ชอบการ์ตูนตลกซ้ำชั้นมากที่สุด⁴ ทั้งนี้เพราะการ์ตูนตลกซ้ำชั้นส่วนมากเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก ตลอดจนการ์ตูนแบบนี้มักเป็นภาพลายเส้นสั้น ๆ ง่าย ๆ ชัดเจน เด็กเข้าใจได้ดี และไม่น่าเบื่อเหมือนการ์ตูนอื่น ๆ ที่มีเนื้อหายาวหรือซับซ้อน

2. พรรณณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่สนใจการ์ตูนในค่านต่าง ๆ

การศึกษาวิจัยถึงพรรณณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในรายละเอียดค่านต่าง ๆ ของนิยายการ์ตูน ลักษณะ เช่นนี้ยังไม่มีการวิจัยอื่น เคยทดลองมาก่อน ผู้วิจัยจึงขออภิปรายตามลำดับผลดังนี้

¹สวนิช ศรีสง่า, "การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี 10 ปี ปีการศึกษา 2525," หน้า 66.

²ลาวรรณ โฉมเฉลา, "ผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กชั้นประถมปลาย (ป.5-ป.7)," หน้า 72.

³ฉวีวรรณ คุณาภินันท์, การทำหนังสือสำหรับเด็ก, พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2525), หน้า 55.

⁴วิริยะ สิริสิงห, บรรณาธิการ, การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก, (กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2524), หน้า 6.

2.1 คำนวณรูปเล่ม

นักเรียนส่วนมากชอบนิตยสารการ์ตูนขนาดรูปเล่ม 10.5" x 8.0" และหน้า 50 หน้า ซึ่งเป็นขนาดเท่าสมุดเรียนโดยประมาณ ซึ่งอาจเป็นเพราะเป็นขนาดเล่มที่นักเรียนถืออ่านได้สะดวก ไม่หนาเกินไป นักเรียนสามารถอ่านจบตลอด 50 หน้าได้ในเวลาไม่นานนัก แต่นักเรียนที่อ่านยังไม่ใคร่เก่ง และที่สำคัญขนาดเล่มนี้สามารถมวนหรือนำใส่กระเป่าเรียนกลับบ้าน หรือนำจากบ้านมาโรงเรียนให้เพื่อน ๆ อ่านได้

2.2 คำนวณราคา

ราคานิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสมที่สุด คือ 5 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนมากเมื่อจะซื้อการ์ตูนอ่านจะขอเงินจากทางบ้าน หรืออาจใช้วิธีเก็บเงินค่าขนมส่วนตัวที่ใครรับเป็นรายวันหรือรายอาทิตย์ ซึ่งราคา 5 บาทนี้ บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถจ่ายให้ได้ง่าย หรือเด็กสามารถเก็บได้เองในเวลาไม่นาน แต่หากราคาสูงกว่านี้ บิดามารดาอาจไม่เห็นด้วยและไม่อนุญาตหรือให้เงินซื้อ และสำหรับเด็กที่เก็บเงินซื้อเอง อาจเบื่อและหันไปซื้อสิ่งพิมพ์อื่นที่ราคาถูกกว่านี้ได้

2.3 คำนวณภาพการ์ตูน

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรชอบการ์ตูนของ หนูจ๋า มากที่สุด ทั้งนี้เท่าที่ผู้วิจัยพิจารณาพบว่า ภาพการ์ตูนของ หนูจ๋า เป็นภาพลายเส้นง่าย ๆ แต่ปราณีต¹ เน้นลักษณะตัวละครให้โดดเด่นมากกว่าให้เหมือนจริง ส่วนระหว่างภาพสีและภาพขาว-ดำนั้น นักเรียนให้ความสนใจกับภาพสีมากกว่า ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติเพราะภาพสีย่อมดึงดูดสายตาเด็กได้ดีกว่าภาพขาว-ดำ ทั้งเป็นที่ปรากฏและยอมรับแล้วว่า เด็กชอบภาพสีมากกว่าภาพขาว-ดำ² มีงานวิจัยในอดีตของพรทิพย์ วิจิตร ยืนยันปรากฏการณ์นี้ได้ว่านักเรียนชั้นประถมจะเลือกอ่านวารสารที่มีภาพปกสี พิมพ์สดสี สวยงาม³ ส่วนภาพ

¹ดูจากภาคผนวก ข., หน้า 142.

²วิริยะ สิริสิงห์, การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก, หน้า 17.

³พรทิพย์ วิจิตร, "การศึกษารูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก," หน้า 187.

การค้นคว้าชั้นในเล่ม นักเรียนพอใจภาพของ การชุมนุมหาสนุก มากที่สุด เนื่องจากในเล่มเน้นการค้นคว้าชั้นมากกว่าเนื้อหาอื่น และเป็นเรื่องซ้ำชั้นที่เด็กดูง่าย เข้าใจเรื่องไคท์ที่ ส่วนมากจะมีทัศนคติประโยชน์หรือไม่เลย เป็นภาพทดลองอย่างเดียวกับเด็กชั้นเล็ก (ประถมปีที่ 3) ที่ยังอ่านหนังสือไค้ไม่แตกฉาน จะสามารถถ่ายภาพการค้นไค้เขาใจทันที สำหรับภาพหน้าปกนั้น นักเรียนชอบให้เป็นภาพการค้นมากกว่าลักษณะอื่น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ในความคิดของเด็ก เมื่อเป็นนิตยสาร การค้นก็ควรมีแต่ภาพการค้น เท่านั้น ไม่ควรมีภาพคน เขามาบน

2.4 การคัดค้าน

ลักษณะการอ่านคัดค้านต่าง ๆ ในนิตยสารการค้นของเด็กนักเรียนในงานวิจัยนี้ต่างจากงานวิจัยเดิมของสวนิช ศรีสง่า ที่ว่า นักเรียนอ่านตลอดทั้งเล่ม เป็นอัตราสูงถึง 63.34% แต่ผลของงานวิจัยครั้งนี้พบว่า มีนักเรียนเพียง 30% ที่อ่านหมดทั้งเล่ม แต่นักเรียนคนอื่นจะเลือกอ่านแต่ที่ตนชอบ และจากจำนวนคัดค้านที่นักเรียนพอใจใหม่ในนิตยสารการค้น 18-20 คอลัมน์ พอสรุปเหตุผลได้ว่า เด็กที่อ่านตลอดเล่มสามารถอ่านนิตยสารการค้น 20 คอลัมน์นั้นจบได้ในเวลาไม่นานหากพอใจในเนื้อหา แต่การที่นักเรียนเลือกอ่านแต่ส่วนที่ตนชอบแสดงว่า นิตยสารการค้นแต่ละเล่มพยายามบรรจุเนื้อหาต่าง ๆ ในลักษณะที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของกลุ่มผู้อ่านขนาดใหญ่ที่อาจมีสนิยมในการอ่านต่างกัน ดังนั้นผู้ที่ชอบหรือไม่ชอบลักษณะใดก็จะเลือกอ่านใดทุกคน ส่วนลักษณะที่เด็กนักเรียนส่วนมากต้องการในนิตยสารการค้นลงพิมพ์มาก ๆ คือ การค้นซ้ำชั้น ซึ่งเป็นที่เข้าใจได้ว่า เด็กต้องการความบันเทิงในเวลาว่างเร็วในรูปการค้นซ้ำชั้นสั้น ๆ มากกว่าการติดตามอ่านการค้นเรื่องยาวหรืออธิบายภาพ ซึ่งต้องติดตามอ่านทุกฉบับและทำไ้หน้าเปื้อไค้ สำหรับเกมส์ต่าง ๆ ในนิตยสารการค้น นักเรียนส่วนมาก (60%) ชอบมาก ซึ่งแสดงว่า นอกจากความบันเทิงจากการอ่านเรื่องซ้ำชั้นแล้ว เด็กนักเรียนต้องการความสนุกสนานในรูปแบบอื่นที่ตนเองมีส่วนร่วมด้วยไค้ ซึ่งลักษณะเช่นนี้ มีนิตยสารการค้นพยายามสนองความต้องการมากขึ้น เมื่อมีการรวมเล่นเกมส์ในนิตยสารการค้นแล้ว น่าจะเป็นไปได้มากหากเด็กนักเรียนเหล่านี้จะชอบการเขาร่วมกิจกรรมคิดต่อกับนิตยสารการค้น แต่ปรากฏว่า เป็นไปในทางตรงกันข้าม คือ นักเรียนเพียงส่วนน้อยไม่ถึง 20% เท่านั้นที่คิดต่อกับผู้จัดทำ

ซึ่งใกล้เคียงกับงานวิจัยของสวณิช ศรีสง่า¹ ที่ว่า นักเรียนไม่ชอบเขียนจดหมายถึงผู้จัดทำ¹ นักเรียนส่วนมาก (50%) ยอมรับว่า เคยคิดจะรวมกิจกรรมแต่ยังไม่เคยปฏิบัติจริง ๆ ซึ่งแสดงว่า เด็กเหล่านี้มีเจตนาในการจะแสดงออก แต่ยังไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง สุกทหาย เมื่อนักเรียนอ่านนิตยสารการ์ตูนจบแล้ว มีนักเรียน 60% มีความพอใจมาก ซึ่งตรงกับงานวิจัยของสวณิช ศรีสง่า อีกเช่นกัน ที่ว่า เมื่ออ่านจบแล้ว นักเรียนมีความพอใจต่อการอ่านต่ออีก² ความพอใจนี้ เกิดจากนิตยสารการ์ตูนให้ความบันเทิงได้เป็นที่ถูกใจของนักเรียน เมื่อได้อ่านสิ่งที่ถูกใจ เด็กนักเรียนส่วนมากยอมรับว่าการอ่านนิตยสารการ์ตูนไม่ต้องการสมาธิหรือความรู้พื้นฐานอันกวนอ่าน เช่นหนังสืออื่น ๆ เด็กจึงคิดใจมาก

2.5 ค่านิยม

จากผลการวิจัย สังเกตได้ว่า เด็กนักเรียนสามารถแยกแยะค่านิยมของนิตยสารการ์ตูนเล่มใดมีประโยชน์มาก-น้อย ก็จะเห็นว่า นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเลือกควรมีประโยชน์มาก คือ ชัยพดกษการ์ตูน เป็นนิตยสารการ์ตูนที่ยอมรับกันว่า มีภาพการ์ตูนเหมาะกับเด็กชั้นประถม³ และเป็นนิตยสารการ์ตูนที่ยืนยงอยู่ในวงการมานานกว่า 10 ปีแล้ว (เริ่มตั้งแต่ปี 2513)

2.6 ค่านิยมการใช้ภาษา

นักเรียนชั้นประถมศึกษาส่วนมากเห็นว่า นิตยสารการ์ตูนใช้ภาษาที่อ่านง่าย แต่บางครั้งไม่เข้าใจความหมาย ซึ่งเป็นไปได้ที่ว่า นิตยสารการ์ตูนบางเล่มใช้ศัพท์แสดงซึ่งเด็ก ๆ อาจเคยได้ยิน แต่ยังไม่เข้าใจในความหมายชัดเจน หรือที่นักเรียนเห็นว่า นิตยสารการ์ตูนบางเล่มใช้คำหยาบคายบ่อยบางมากบาง อันที่จริงที่นักเรียนเห็นเป็นคำ

¹สวณิช ศรีสง่า, "การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของ เด็กนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี 10 ปี ปีการศึกษา 2515," หน้า 62.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 70.

³ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, การทำหนังสือสำหรับเด็ก, หน้า 128.

หายากคาย ส่วนมาก เมื่อพิจารณาจากนิคยสารการ์ตูนนั้น ๆ แล้ว พบว่า เป็นคำในลักษณะ คำหายากคาย ประเภท "สองแฉสองงาม" ที่ผู้เขียนเจตนาใช้ในเรื่องตลกเกี่ยวกับผู้ชายหรือ เรื่อง เพศ และยังปรากฏมีคำเรียกชื่อและคำชานรับที่ไม่สุภาพ เช่น "เฮย" "ไอ..." "โวย" เป็นต้น

จากผลการวิเคราะห์ถึงนิคยสารการ์ตูนที่นักเรียนส่วนมากชอบที่สุด ได้แก่ ชัยพฤกษ์การ์ตูน และ เหตุผลที่นักเรียนชอบอ่านนิคยสารการ์ตูน เป็น เพราะมีการ์ตูนตลก อานสนุก เข้าใจง่าย อนึ่งมีข้อสังเกตุว่า นิคยสารการ์ตูนที่นักเรียนชอบมากที่สุดนั้น เป็น เล่มเกี่ยวกับที่นักเรียน เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด ทำให้พิจารณาได้ว่า เด็กนักเรียนส่วน มากขณะนี้รู้จักการ เลือกอาน แนวทางการอาน เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ แต่หากสิ่งบันเทิงนั้น มาพร้อมกับประโยชน์ก็จะ เป็นผลพลอยได้ที่มีค่ามากในการอานของเด็ก สำหรับขอควร แก่ใจของนิคยสารการ์ตูนนั้น นักเรียนส่วนมากต้องการให้นิคยสารการ์ตูนแก้ไขข้อบกพร่อง ด้านการวาดรูปการ์ตูนให้สวยงามชัด เจนขึ้นและให้ เป็นภาพสี ทั้งนี้เป็นการยืนยันในความ จริงของธรรมชาติของเด็กที่คอยสังเกตุความสนใจในการอาน คือ สีที่สะดุดตา ทำให้เด็ก ชอบอานและ เกิดความอยากอานมากกว่าสีขาว-ดำ หรือสีอ่อน

3. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศและชั้น เรียนต่อความพอใจในนิคยสารการ์ตูน คานรูปเล่ม ราคา ภาพการ์ตูน คอลัมน์ ประโยชน์และการใช้ภาษา

ผลการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า ทดสอบไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศและชั้น เรียน ต่อความพอใจในนิคยสารการ์ตูนทั้ง 9 รายชื่อในคานต่าง ๆ ซึ่งต่างจากงานวิจัยในอดีต ของสุนันท์ ศรีสง่า ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอยางสนใจในการอานแตกต่างกันตาม เพศ อายุ ลำดับการ เกิด และอาชีพบิดามารดาผู้ปกครอง¹ และต่างจากงานวิจัยของลาวรรณ โฉมเฉลา ที่ว่า เด็กชายและเด็กหญิงอานการ์ตูนคนละประเภทกัน โดยเด็กชายชอบ เรื่อง โลกโคนน แต่เด็กหญิงชอบอาน เทพนิยาย² จากผลการประมวลผลของผูวิจัย พบว่า สาเหตุของความตางกันในการทดสอบนี้อาจ เป็นไปได้ ดังนี้

¹สุนันท์ ศรีสง่า, "การศึกษาความสนใจในการอานหนังสือการ์ตูนของเด็ก นักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี 10 ปี ปีการศึกษา 2515," หน้า 58.

²ลาวรรณ โฉมเฉลา, "ผลดีและผล เสียจากการ อานหนังสือการ์ตูนของเด็ก ชั้นประถมศึกษาปลาย (ป.5-ป.7)," หน้า 75.

3.1 งานวิจัยในอดีตทั้ง 2 เรื่อง ทำไว้นานมากแล้ว โดยห่างจากงานวิจัยไปถึง 22 ปี (งานของลาวรรณ โฉมเฉลา 2504) และ 10 ปี (งานของสุนันท์ ศรีสง่า 2516) ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าว สังคม เศรษฐกิจ เปลี่ยนจาก เกษตรกรรม เศรษฐกิจอุตสาหกรรม บิคาณการไม่มีใครมีเวลากับบุตรมาก เช่น เติม ปัจจุบันนี้อาจมีผลแทรกแซงของการ เรียนการอ่านของเด็กไทย

3.2 การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของนิตยสารการ์ตูน จากการพิจารณางานวิจัยของสุนันท์ ศรีสง่า พบว่า มีนิตยสารการ์ตูน เพียง 4 รายชื่อเท่านั้น (จาก 18 รายชื่อ) ที่ยังคงออกจำหน่ายจนถึงปัจจุบัน คือ คกตา เบบี หนูजा และ ชัยพฤกษ์การ์ตูน นอกนั้นได้เลิกจำหน่ายไปแล้ว แม้ขณะทำงานวิจัยนี้ พบว่า นิตยสารการ์ตูนที่ทำการศึกษาลดเลิกกิจการไป 2 รายชื่อ คือ เพื่อนรัก และ เพื่อนการ์ตูน ซึ่งมีปัญหาจากยอดขายไม่เป็นที่พอใจของสำนักพิมพ์ เห็นได้ว่านิตยสารการ์ตูนมีการ "เกิดและตาย" อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ นิตยสารการ์ตูนที่จะดำรงอยู่ได้ในตลาดหนังสือจะต้องสนองความต้องการของผู้อ่านมากที่สุด การจะเลือกทำเพื่อผู้อ่านกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งย่อมเป็นเรื่องทำไม่ได้ นิตยสารการ์ตูนที่คงการรักษายอดจำหน่ายของตนจะต้องมุ่งสู่กลุ่มผู้อ่านขนาดใหญ่และเป็นกลาง คือ ไม่สนองความต้องการของเด็กหญิง เด็กชาย หรือ เด็กเล็ก-เด็กโต โดยเฉพาะ แต่จะทำเพื่อเด็กกลุ่มใหญ่ ในทำนอง "ใคร ๆ ก็อ่านได้" เนื้อหาสาระในเล่มจึง เป็น เรื่องน่าสนใจของ เด็กผู้อ่านทั่วไป

3.3 อิทธิพลของสื่อมวลชน โดยเฉพาะโทรทัศน์ มีผลต่อการอ่านของเด็กมาก จากงานของภัทธวี ประยูร เกียรติ ที่พบว่า รายการโทรทัศน์มีผลช่วยกระตุ้นให้เด็กอ่านหนังสือภายหลังที่ใครชมรายการ¹ เช่น เกี่ยวกับนิตยสารการ์ตูน เด็กนักเรียนถูกกระตุ้นจากภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์มาก โดยเฉพาะเมื่อประมาณ 10 ปีมานี้ อิทธิพลของภาพยนตร์การ์ตูนต่างประเทศ โดยเฉพาะจากญี่ปุ่น มีต่อเด็กทั้งหญิง-ชาย ในระดับชั้นวัยรุ่นและวัยรุ่นค่อนข้างมาก เห็นได้ชัดเจนนมากเมื่อเร็ว ๆ นี้ ในการ์ตูนชุด "แมวมหัศจรรย์ โคเรมอน" ซึ่ง เป็นการ์ตูนญี่ปุ่นที่แพร่หลายในลักษณะนิยายภาพมากอน เด็กนักเรียนทั้ง

¹ภัทธวี ประยูร เกียรติ, "อิทธิพลของรายการโทรทัศน์ภาคค่าต่อการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 128.

หญิงและชาย ทั้ง เด็ก เล็ก ระดับประถมและระดับมัธยมศึกษิตตามอ่านกันมาก และ เมื่อนำเรื่องชุดนี้แพร่ภาพทางโทรทัศน์ ยิ่งทำให้แพร่หลายมากขึ้น เมื่อนิตยสารการ์ตูนก็เปลี่ยนแปลงเรื่อง เหล่านี้ไว้ในนิตยสารของตน เด็ก ๆ ที่เป็น "แฟน" ก็พากันติดตามอ่าน ทั้งยังเกิดการ "เลียนแบบ" กันตามธรรมชาติของเด็กในการอ่าน เรื่อง เหล่านี้ โดยไม่เลือกทั้งเพศและชั้นเรียน

ปัญหาในงานวิจัยครั้งนี้

การเปลี่ยนแปลงของผลข้อมูลจากตาราง

จากการสังเกตผลข้อมูลที่ปรากฏในตาราง 4.1-4.18 การ์ตูนมหาสนุก มีอัตราส่วนรอยสงสัยในลักษณะต่าง ๆ ที่เด็กนักเรียนให้ความสนใจมากกว่านิตยสารการ์ตูนเล่มอื่น ๆ แต่เมื่อถึงส่วนที่ให้นักเรียนเลือกชมเล่มที่ตนชอบมากที่สุด ค่าตอบกลับเป็น ชัยพฤษ์การ์ตูน โดยมี การ์ตูนมหาสนุก เป็นอันดับรอง ซึ่งมีอัตราส่วนรอยห่างกันเพียง 2.7% เท่านั้น จากการกลับไปพิจารณาการดำเนินการโดยละเอียดรวมทั้งปัจจัยอันอาจเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลพอสรุปได้ดังนี้ คือ นักเรียนอาจได้รับอคติจากครูหรือบรรณารักษ์ที่เคยแนะนำ เนื่องจากในห้องสมุดโรงเรียนบางแห่งที่เป็นตัวอย่างประชากรมี ชัยพฤษ์การ์ตูน แต่ไม่ปรากฏ การ์ตูนมหาสนุก ในห้องสมุดโรงเรียนใด นอกจากนี้ค่าตอบในข้อดังกล่าว (ตารางที่ 5.2) มีผู้ไม่ตอบ 16 คน ซึ่งส่วนมากเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้ข้อมูลนี้จึงเป็นอิทธิพลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งนักเรียนชั้นนี้พอใจที่จะอ่านเกร็ดความรู้อหรือเรื่องเสริมบทเรียนใน ชัยพฤษ์การ์ตูน มากกว่าการ์ตูนตลกฮาซันที่ปรากฏมากใน การ์ตูนมหาสนุก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลเขตกรุง เทพมหานครต่อนิตยสารการ์ตูน" ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีต่อนิตยสารการ์ตูน 9 รายชื่อในกานต่าง ๆ รวมทั้งขอพบรองครูแก้ไขนิตยสารการ์ตูน ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะความคิดเห็นต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอันได้แก่บรรณนิตยสารการ์ตูนทั้ง 9 รายชื่อ เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงนิตยสารการ์ตูนให้เป็นที่

นำพอใจแก่ผู้อ่านมากขึ้น และสำหรับครูบรรณารักษ์และผู้ปกครอง เพื่อแนะนำนิยสารการ์ตูน
ที่เด็ก เด็กชั้นประถมศึกษา และหากเป็นไปได้ เพื่อจัดหานิยสารการ์ตูน เหล่านั้นแก่เด็ก

1. ข้อเสนอแนะต่อผู้ผลิตนิยสารการ์ตูน

1.1 นิยสารการ์ตูนทุกรายชื่อควรพิถีพิถันในการวาดรูปการ์ตูนมากขึ้นทั้ง
ในค่านลายเส้นและการให้สี ตลอดจนภาพการ์ตูนซ้ำกันในหลายชิ้น

1.2 ราคาของนิยสารการ์ตูนยังไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงขณะนี้

1.3 เนื่องจากการ์ตูนซ้ำกัน เป็นสิ่งที่นัก เรียนสนใจและชอบอ่านมากที่สุด
จึงใคร่ขอให้ผู้เขียนการ์ตูนมีวิจารณญาณในการสอดแทรกสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อความคิด
และจริยธรรมของเด็กลงไปบ้าง เนื่องจากในบาง เล่มมีการโฆษณาที่ ไม่เหมาะสมกับ
เด็กจริงๆ

1.4 นิยสารการ์ตูนที่ควรมีการปรับปรุงในค่านขนาดและจำนวนหน้า ได้แก่
เพื่อนการ์ตูน ที่มีขนาด เล่มใหญ่เกินไป และ รักยิ้ม ที่มีจำนวนหน้า น้อยเกินไป

1.5 นิยสารการ์ตูนที่ควรมีการปรับปรุงในค่านจำนวนคอลัมน์ ได้แก่ ทุกตา
และ เพื่อนรัก โดย ทุกตา ควรเพิ่มจำนวนคอลัมน์ ขณะเดียวกัน เพื่อนรัก ควรลดจำนวน
จำนวนคอลัมน์ลงบ้าง

1.6 นิยสารการ์ตูนที่ควร เพิ่มนิยายภาพขนาดยาว ได้แก่ เยาวชน ส่วน
ชัยพฤษ์การ์ตูน นั้นควร เพิ่มนิยายภาพขนาดสั้น และ การ์ตูนมหาสนุก ควรเพิ่มการ์ตูนซ้ำกัน

1.7 นิยสารการ์ตูนทุกรายชื่อควรมีความระมัดระวังในการใช้ภาษาและ
คำพูดของตัวละครมากขึ้น โดยหลีกเลี่ยงคำที่หยาบคายหรือคำที่มีความหมายไม่ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะต่อครูบรรณารักษ์และผู้ปกครอง

2.1 แนะนำหรือจัดหานิยสารการ์ตูนที่ให้ทั้งคุณค่าทางด้านบันเทิงและ
สอดแทรกความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่เด็กได้

2.2 คุดูแลการอ่านของเด็กนักเรียนหรือเด็กในปกครอง โดยชี้แจงลักษณะ
ที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมของนิยสารการ์ตูนแต่ละ เล่มแก่เด็กแทนการห้ามอ่านนิยสารการ์ตูน
เหล่านั้น เพราะบางครั้งการห้ามอ่านอย่าง เด็ดขาด เท่ากับ เป็นการยั่วให้เด็กอยากอ่านมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยครั้งใหม่โดยกำหนดกลุ่มประชากร เป็นนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ เขตกรุงเทพมหานคร หรือโรงเรียนในต่างจังหวัดบ้าง เนื่องจากในงานวิจัยนี้ จำกัดกลุ่มตัวอย่างประชากรในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น ซึ่งความแตกต่างของสภาพแวดล้อม โรงเรียน และ เด็กนักเรียนเอง อาจเป็นปัจจัยให้ผลการทดลอง เปลี่ยนไปได้

3.2 ควรมีการวิจัย เปรียบ เทียบกับกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่วัยสูงกว่านี้ อาจ เป็นวัยรุ่นคนชน รัวระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อพิสูจน์ อิทธิพลของวัยที่เพิ่มขึ้นต่อการเลือกอ่าน

3.3 ควรมีการวิเคราะห์ เนื้อหาของนิตยสารการ์ตูน เล่มอื่น ๆ ที่วางจำหน่ายในปัจจุบัน เพื่อค้นแนวโน้มของนิตยสารการ์ตูนว่ามีการ เปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

3.4 นอกเหนือจากนิตยสารการ์ตูน ยังมีวรรณกรรมการ์ตูนสำหรับเด็กอีกหลายประเภท เช่น หนังสือการ์ตูน (comic books) การ์ตูนสำหรับเด็กในหนังสือพิมพ์ หรือนิยายภาพการ์ตูนที่แปลจากต่างประเทศออกจำหน่ายในลักษณะหนังสือการ์ตูน ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ของ เด็กผู้อ่านคอสึงพิมพ์ เหล่านี้ เช่นกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย